

Els barcelonins van fer vot de “deffensar sa pura e immaculada concepció fins a morir”

Dij, 8/12/2016 per Catalunya Religió



(*Valentí Serra -Caputxins*) Els monarques que regiren els territoris de Corona d'Aragó foren acèrrims defensors del misteri de la Concepció Immaculada de Mariatant, que l'any 1333, el rei **Alfons III** fundà a la ciutat de Barcelona una confraria sota l'advocació de “la Puríssima” coneguda per la “Confraria de la Casa del Senyor Rei”. Ja en el segle anterior, **Arnau de Palau**, bisbe de Barcelona, en el 1281, i a petició dels framenors de la Ciutat Comtal, establí per als territoris del bisbat la festa litúrgica de la Concepció Immaculada de Maria; una festivitat que potencià molt més encara, pel seu successor a la seu barcelonina, el franciscà Fra **Bernat Pelegrí**, amic i protector del famós teòleg immaculista **Ramon Llull**, terciari franciscà.

En plena controvèrsia immaculista entre els teòlegs més prestigiosos de les universitats catòliques, l'any 1394, i a petició del rei **Joan I**, fou establerta a Barcelona i arreu dels territoris de la Corona catalano-aragonesa la celebració solemne de la festa de “la Puríssima”; una festivitat que llavors ja era força popular a moltes poblacions de casa nostra.

L'aportació de l'escola teològica franciscana de Barcelona en els decrets immaculistes dels reis de la Corona d'Aragó fou molt destacada. En efecte, des del convent de sant Francesc, situat prop del port de Barcelona, els framenors **Joan de Quintana** (professor a la Sorbona i mestre de Duns Scot), **Arnau de Claramunt** (†1277) i **Ponç Carbonell** (1298) ajudaren, molt eficaçment, a la vertebració teològica del dogma de la concepció immaculada de Maria, ja que el Concili de Constança (1414-1418) recollí algunes de llurs aportacions, així com, també el de Basilea (1431-1449).

L'any 1618, en clima propi de la Catalunya del Barroc, i prosseguint amb aquesta tradició mariana, la Universitat de Barcelona, acordà defensar perpètuament, des d'aquesta institució docent, la Concepció Immaculada de Maria. Durant les pestes que assolaren la Catalunya del segle dissetè, els Consellers de la Ciutat de Barcelona, afligits pels estralls de l'epidèmia de 1651, s'acolliren a la protecció de Maria Immaculada tot fent-li ofrena de les claus de la Ciutat i “encomanant-li i suplicant-li encaridament fos servida de ser la guarda i custòdia desta Ciutat”. L'any 1656, agraïts els barcelonins per la protecció de Maria, feren vot de “deffensar en tot temps sa pura e immaculada concepció fins a morir”.

Passats alguns segles de controvèrsia teològica, des d'una gran sintonia amb la tradició espiritual del poble fidel, el papa **Pius IX**, el dia 8 de desembre de 1854, amb la butlla *Ineffabilis Deus* proclamà –envoltat de 54 cardenals, 42 arquebisbes i 98 bisbes, i davant una multitud integrada per més de 50.000 fidels– el dogma de la Immaculada Concepció. Poc després, aquesta definició dogmàtica es veuria

ratificada per la pròpia Mare de Déu quan, el dia 25 de març de 1858, declarà ella mateixa, a Lourdes, a la cova de Massabielle: “Jo sóc la Immaculada Concepció”.

Fins no fa massa anys, poc abans dels efectes de la secularització que ha comportat la descristianització de bona part del nostre poble, els fideuers, adroguers i botiguers de queviures de Catalunya solien tenir a la tenda una capelleta amb la imatge de la Puríssima, que ornamentaven amb flors i lluminàries especialment durant el dia de la seva festa.

*Fra Valentí Serra de Manresa,
és religiós caputxí i col·laborador de fra Ramon, l'Ermità dels Pirineus*